

S. bombniki v Malo Azijo

Roosevelt bo odprl novo pot za pomoč proti Hitlerju, katerega pričakujejo na novi fronti v Mali Aziji. To je druga bojna poteza Roosevelta in Churchilla proti osišču.

Washington, 18. avg. — Predsednik Roosevelt je danes namigoval, da bodo šli ameriški bombniki po novi zračni poti do Afrike od tam k angleški armadi v Malo Azijo. Tukaj se pričakuje namreč novo bojno fronto, ako se bo Hitlerju posrečilo pahniti rusko armado dovolj daleč nazaj.

Nova zračna pot, po kateri bodo leteli ameriški bombniki preko Južne Amerike in od tam čez Atlantik v zahodno Afriko. Od tam jih bodo pa angleški piloti vodili do angleške armade v Srednjem vzhodu. Obenem se bo vzpostavilo v službo transporte, ki bodo vozili pilote nazaj v Ameriko po nove bombnike.

To je druga bojna poteza, katero sta zamislila Roosevelt in Churchill na svojem sestanku. Prva poteza je konferenca med zastopniki Zed. držav, Anglije in Rusije v Moskvi.

Po tej novi zračni zvezi bodo vozili angleški armadi v Mali Aziji in Afriki tudi razne druge vojne potrebščine. Ameriški piloti, ki bodo vozili bombnike preko Atlantika, ne bodo nikjer dosegli vojne zone.

Po tej novi zračni zvezi bodo vozili angleški armadi v Mali Aziji in Afriki tudi razne druge vojne potrebščine. Ameriški piloti, ki bodo vozili bombnike preko Atlantika, ne bodo nikjer dosegli vojne zone.

Japonska ne pusti domov U. S. državljanov

Tokio, 19. avg. — Japonska vlada je danes izdala uraden razglas, da ne sme noben Amerikanez oditi iz dežele, ako ne dobi tozadevnega dovoljenja od vlade. Ameriška vlada je vložila v Tokiu protest.

Nič se ne ve, kje se nahaja dr. Maček

Bern, Švica. — Do danes se še ni moglo dobiti iz Hrvaške potrdilo o popreji javljeni aretaciji ali internaciji dr. Vladka Mačka in inženirja A. Kosutića, vodij hrvaške kmetijske stranke in hrvaškega naroda v splošnem.

Vest se je izvirno glasila, da sta bila oba odvedena neznano kam v zaprtih avtih pod močno stražo, torej v internacijo izven svojih domov ali naravnost v zapor. Do danes oblasti Hrvaške še niso zanikale te prvotne vesti.

V bolnišnico

Včeraj je bila odpeljana v Glenville bolnišnico Miss Mary Lach, najmlajša hčerka Lahove družine iz 1255 E. 61. St. Srečno je prestala operacijo. Svojim prijateljem in prijateljicam se priporoča, da jo obiščejo. Nahaja se v sobi št. 117.

Pozdravi iz Joliet

Iz Lemonta in Joliet, Ill. pošiljata pozdrave naši Slovenki Vilica Hočevar iz 3541 E. 81. St. in Dorothy Strekal iz 3592 E. 80. St.

Dr. Mally odsoten

Dr. James W. Mally bo odsoten iz mesta do četrtega zjutraj.

Nemci so uničili srbsko mesto

Ker ljudje tega niso storili, se je nemška oblast maščevala nad ljudmi s tem, da je ukazala zažgati vse mesto. Ko se je požar razširil, so se začele oglašati razstrelbe municije, znak, da so imeli ljudje po hišah spravljeno orožje in da so bili v zaroti s četniki.

Kar so Nemci prijeli četnikov, so vse na mestu ustrelili, javlja poročilo.

Uniforma ne pove vsega

Jacksonville, Fla. — Carling Dinkler je igral z nekim ameriškim vojakom golf. Vojak je izgubil in plačati je moral \$1.50. Dinkler je vedel, da dobivajo vojaki samo \$21 plače, pa se mu je vojak smilil. Denarja mu ni hotel vrniti, ker bi bil vojak gotovo razaljen. Zato ga je hotel odškodovati na ta način, da ga je povabil na fino kosilo. Tam je zvedel vojakovo ime. Bil je to Walter Chrysler Jr., sin avnega magnata.

Nemci poročajo o bogatem plenu v Ukrajini

Vichy, Francija. Nemški viri javljajo, da je šlo za petami armade v Ukrajino 500 mlatilnih strojev, ki so začeli v mlačvo skoro tik za fronto. Nemci poročajo, da jim je nagel pohod v Ukrajino do reke Dnjeper prinesel bogat plen v goveji živini, prašičih in večji del požete in nepožete pšenice, katero Rusi niso mogli odpeljati s seboj radi nezadostnih prometnih sredstev.

Nemci pravijo, da so dobili velike zaloge živil ob rekah, katere Rusi niso utegnili radi hitrega umika vzeti s seboj.

Narodni dolg Zed. držav presega 50 bilijonov

Washington. — Vladni dolg Zed. držav je danes še enkrat tako velik, kot je bil za časa prve svetovne vojne. Dvignil se je namreč že na 50 bilijonov dolarjev. Dolg je narastel od 1. julija že za več kot en bilijon dolarjev in sicer narasča po \$227.50 vsako sekundo.

Ako se računa, da je v Zed. državah 132,633,000 prebivalcev, potem pride na vsako osebo po \$376.97 dolga. Dolg je narastel s prodajo obrambnih bonдов in znak, kar je prineslo v vladno blagajno \$480,000,000 v šestih tednih.

Ako bi spremenili dolg, ki ga je napravila vlada v zadnjih šestih tednih, v bankovce po \$1 in te naložili na kup enega vrh drugega, bi bil ta kup pet milijonov dolarjev.

Francija ne prizna več Jugoslavije

Vichy, Francija. — Francoska vlada je obvestila jugoslovanskega poslanika Božidara Pouriča, da ga več ne smatra jugoslovanskim diplomatskim zastopnikom, ker francoska vlada Jugoslavije kot take ne prizna več.

Druga obletnica

V sredo ob pol sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Louis Strauss v spomin 2. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Pozdravi iz Texasa

Jim Šepić pošilja vsem prijateljem in znancem pozdrave iz San Antonio, Texas. Od tam je skočil dolj v Mehiko pogledat. Piše, da je zelo vroče.

Seja Slavčkov

Redna mesečna seja Slavčkov se vrši nočjo v navadnih prostorih. Starši so prošeni, da se gotovo udeležijo.

Pozdravi iz prestolice

Iz Washingtona, D. C. pošiljata pozdrave vsem čitateljem Ameriške Domovine John Brod-nik in sin iz Trafalger Ave.

NOVI GROBOVI

Frank Drassler

V pondeljek zjutraj je umrl, zadet od srčne kapi, Frank Drassler, star 54 let. Hotel je na delo ob osmih kot navadno v podružnico North American banke, Waterloo Rd. in 156. ceste, kjer je bil zaposlen zadnjih 12 let. Ko je dospel z avtom do vogala Rondell Ave. in St. Clair se je ustavil pred križiščem ceste. Tedaj se je pa haslonil na volan in umrl. Frank je bil še samski in je živel pri svoji omoženi sestri Mrs. Josephine Becker na 976 Rondell Ave. Rojen je bil v Borovnici in je prišel v Ameriko, ko je bil star osem let. Poleg sestre Josephine zapuščajo sestro Mrs. Julijo Nick, ki živi v Kanalski Zoni, Panama, v Clevelandu pa brata Johna in Stanleya. Bil je član društva sv. Jožefa, št. 169 KSKJ ter član organizacije skavtov. Dolje je bil član vojni veterani in društva Najsvetjšega Imena fare Marije Vnebovzete, kjer je bil vedno zelo aktiven. Bil je zelo dobra duša in številni prijatelji ga bodo silno pogrešali. Truplo bo ležalo od srede opoldne v Grdinovem pogrebem zavodu. Pogreb bo v petek zjutraj ob devetih v cerkev Marije Vnebovzete. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Ivanka Sodja

Včeraj zjutraj ob treh je umrla na svojem domu dobro poznana Ivanka Sodja, rojena Friedhofer, stara 58 let, stanujoča na 1278 E. 167. St. Doma je bila iz Begunj pri Cerknici, odkoder je prišla v Ameriko pred 37 leti. Tukaj zapuščajo štiri sinove: Johna, Louisa, Rev. Maksa, ki je kaplan pri sv. Vidu in Josepha, hčeri Jean, poročena Gundersen in Helen, sestro Mrs. Mary Kranjc, v Detroitu, Mich. pa brata Franka. Soproj John ji je umrl 16. julija, 1939. Bila je članica društva sv. Ane, št. 4 SDZ, Friendship Grove, št. 125 W. C., podružnice št. 18 SZZ in Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete. Pogreb se bo vršil v četrtak zjutraj ob 8:30 iz Svetkovnega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru blaga žena, preostali pa naše iskreno sožalje.

Albert Kutnar

Pogreb pokojnega Alberta Kutnar se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:30 iz Svetkovnega pogrebnega zavoda, 478 E. 152. St. v cerkev sv. Jeronima in potem na pokopališče sv. Pavla.

Meščani so prijazno vabljeni na važno sejo

Za sredo večer ob osmih se sklicuje seja vseh društvenih uradnikov, trgovcev in profesionalistov iz Collinwooda. Seja bo v SDD na Waterloo Rd. Namen sestanka je, da se izvoli poseben meščanski komitej, ki bo deloval za izvolitev Frank Lauschetu županom. Na tem sestanku se bo napravilo tudi načrte za kampanjo. Prijazno je vabljen vsak, ki se zanima za te volitve, da pride na sejo.

Na operacijo

Mrs. Uršula Verh iz 22676 Ivan Ave. se je morala podati v Glenville bolnišnico v svrhu operacije. Nahaja se v sobi št. 107 in obiski so začasno dovoljeni. Želimo dobri ženi, da bi vse srečno prestala.

Popolno okajen, ali pa nič

Springfield. — Mestni sodnik Billkam sodi pijanec, ki se ga tako natreskajo, da obleže v grabnu milejše kot one, ki so samo napol okajeni. Sudac je mnenja, da je človek, ki je samo toliko v rožcah, da je v nadležno ljudem, bolj nevaren kot pa oni, ki se ga nadeži toliko, da obleži in lepo zaspi v miru božjem za kakim fencem.

Lausche je presenetil vse neverne Tomaže

Sodnik Frank J. Lausche, ki se je že udeležil več demokratiških sej, je bil povsod zelo navdušeno sprejet. To je spreobrnilo celo one neverne Tomaže, ki so bili še pred enim mesecem proti Lauschetu, zdaj so pa v njegovem taboru in na vso moč delujejo za njegovo izvolitev.

Nemškimi četam v okupirani Jugoslaviji trda prede

Moskva. — Radio javlja po vesteh iz Jeruzalema in Ankare, da se je po vzhodnih delih Bosne, Hercegovine, severne Srbije in Črne gore razmahnila prava velika narodna vstaja. Nemška okupacijska vojska, decimirana brez usmiljenja, se umiče v večje kraje in more le z veliko težavo komajda obdržati v svoji oblasti glavnejše železniške proge.

Četniki so na čelu naroda, ki uničuje in pleni hrano pa municijo nemških vojakov. General Danckelmann je nujno zahteval, naj se mu pošlje najmanj še pet divizij nemških čet, ker je narodna vstaja s četami zasledila celo deželo in preti že s pokoljem posadk v večjih središčih.

Churchill je srečno dospel domov

London, 18. avg. — Premier Churchill je srečno dosegel neko pristanišče v Angliji in se vozi s posebnim vlakom proti Londonu. Spotoma se je ustavil Churchill na Islandiji, kjer je inšpiciral angleško in ameriško posadko. Poročilo trdi, da izletniki niso videli na vsem potu niti enega nemškega letala ali podmornice.

Mr. Poznik kandidat!

Mr. Joseph R. Poznik iz 374 E. 161. naznanja, da bo kandidiral za councilmana v 32. var-d. Enkrat je že kandidiral in je dobil takrat precej glasov.

Sinko je!

Pri družini Mr. in Mrs. Valentin Novak, 5204 St. Clair Ave. so kupili krepkega sinčka. Mr. in Mrs. Anton Novak sta tako postala prvič stari oče in stara mama. Čestitamo!

Zadušnica

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti maša za pokojnim Antonom Pe-kol. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

PRIDITE POSLUŠAT BESEDO IZ SLOVENIJE!

Prihodno nedeljo bo prišel v Cleveland P. Kazimir Zakrajšek, ki je zdaj med nami edina živa priča zadnjih dogodkov v naši stari domovini. Rev. Zakrajšek bo prišel v Cleveland, da bo narodu povedal o položaju, o strašnem položaju naših bratov in sester v Sloveniji, v bivši Jugoslaviji. Povedal nam bo vse, kako je zdaj doma pod tujo vladno. Povedal nam bo, kako naš narod trpi in trpiti bo, kako jim jemljejo iz kašče živila, kako jim jemljejo iz hleva živino, kako naše ljudi preganjajo in nasilno vozijo iz domačih krajev neznano kam.

Pridite, da boste slišali vse to na svoja lastna ušesa iz ust človeka, ki je prišel zadnji teden v Ameriko in ki je bil doma ob času okupacije Slovenije in videl ter doživel tiste strašne ure križevnega pota našega naroda.

Pater Zakrajšek bo govoril ob priliki ogromnega shoda, ki ga priredi Slovenska zveza društev Najsvetjšega Imena na Brae Burn prostorih, 25000 Euclid Ave. Prostor se nahaja malo naprej od Providence Heights na Euclid Ave.

Pridite vsi iz širnega Clevelanda, pridite od povsod, ki bi radi slišali poročila iz naše mile Slovenije.

Prispevki za Lauschetovo kampanjo

Naše Ančke so rekle, da je treba na vsak način nekaj pomagati iz društvene blagajne za kampanjo priljubljenega sodnika g. Lauschetu. Pa so odločile in glesle k nam čisto nov desetak. Da pa ne bo kake pomote, naj povemo, da so te Ančke članice društva sv. Ane št. 4 SDZ.

Frank in Josephine Telich, ki vodita poznano gostilno "Gordon Inn" na 928 E. 72. St., sta prispevala za kampanjo \$10. Pri Telichevih dobite vedno fino in prijazno postrežbo.

Naš prijazni gostilničar Tony Petkovšek, 965 Addison Rd., je prinesel \$5.00 za Lauschetovo kampanjo.

Poznani hrvaški narodni delavec, Steve Lucić, ki ima svoje lepe prostore na 8104 St. Clair Ave. je tudi dal petak za kampanjo.

Mr. in Mrs. A. Lužar iz 1035 E. 69. St. sta prispevala \$2.00 in Mr. Dan Postotnik iz 6926 Hecker Ave. je dal \$1.00.

V imenu kampanjskega odbora iskrena hvala vsem. Razume se, da bomo z veseljem sprejeli še nadaljne prispevke.

Silen požar na pomolu v Brooklynu, N. Y.

New York, 18. avg. — Danes dopoldne je nastal iz dozdaj neznanega vzroka požar na pomolu št. 26 v Brooklynu. Kolikor se je dognalo dozdaj, poročajo najmanj 20 oseb, ki so zgorale in najmanj 55 jih je bilo ranjenih. Parnik Panuco, iz katerega so izlagali tovor, je popolnoma zgorel. Škodo cenijo na sto tisoče dolarjev.

Federalne in mestne oblasti so začele takoj s preiskavo, če je imela tukaj svoje prste vmes sabotaža. Nekaj delavcev, ki so bili na goreči ladji, je poskakalo v morje in plavalo na breg. Pogrešani so bili pa najbrže v notranjosti ladje, odkoder se niso mogli rešiti, ker se je požar tako naglo širil.

Vile rojenice

Pri družini Mr. in Mrs. Joseph L. Walters, 669 Lincoln Blvd., Bedford, O. so se ustavile prijazne vile rojenice in jim pustile v spomin krepkega sinčka. Mati in dete se dobro počutita v St. Lukes bolnišnici. Materino deklško ime je bilo Terezija Franck iz 9206 Prince Ave. Čestitamo!

Na dopustu

Anton Habjan, ki služi Strica Sama v Fort Benning, Ga. je prišel za 10 dni na dopust k svojim staršem, Mr. in Mrs. Anton Habjan, 10314 Reno Ave. To je čisti vojak, o katerem smo poročali, da ga je harmonika sezna-l z vsemi Slovenci v taborišču. Prijatelji so vabljeni, naj ga kaj obiščejo.

POGUMEN ČIN RUSKEGA DEČKA

Moskva, 17. avg. — Moskovski radio je danes poročal o hrabrem činu nekega 12 letnega dečka v Ukrajini. Ime dečka ni bilo navedeno. Radio je zatrjevalo, da je ta dečko podal zopet en dokaz, da se ruski narod ne bo podal Nemcem brez odpora.

Ko so prišli do neke vasi nemški tanki, so se vaščani umaknili. Z njimi je šel tudi ta dečko. Na cesti je našel ročno granato. Pobrjal jo je in se vrnil z njo nazaj v vas. Šel je v nemški oficirski stan. Ko ga je ustavila stranski radio je danes poročal o hrabrem činu nekega 12 letnega dečka v Ukrajini. Ime dečka ni bilo navedeno. Radio je zatrjevalo, da je ta dečko podal zopet en dokaz, da se ruski narod ne bo podal Nemcem brez odpora.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue

Published daily except Sundays and Holidays

Cleveland, Ohio

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
 United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 193 Tue., Aug. 19, 1941

Nemci v Severni Afriki

Nemčija je brez vsakega hrupa zasedla francoski Maroko v Severni Afriki. Tam so že nemške čete, nemška tajna policija, nemški propagandni agentje. Maroko je francoski samo še po imenu. Francija je tam brez vsake besede. Nemci obvladujejo strateško severozahodno obrežje Afrike, kjer imajo važna oporišča za podmornice in letala, s katerimi lahko napadajo angleško in ameriško ladje v Atlantiku in odkoder se bodo nekega dne zagnali na skalnato trdnjavo Gibraltar.

Nemci so zasedli to važno francosko kolonijo v času, ko so prihajale od francoske vlade v Vichy-uradna zatrdila, da je Maroko še vedno neodvisen. V resnici se pa lahko imenuje "francoski Maroko" zdaj "nacijski Maroko."

Nemci so tam gospodarili že več mesecev. Nemške čete so nastanjene v predmestju Casablance. Garnizija sestoji iz enega nemškega generala in njegovega štaba, kakih 500 vojakov in avijatičarjev in drugega oddelka. Nemške vojake v uniformah, zlasti avijatičarje, je lahko videti v mestih kot v Fesu, Fodali, Marrakech in drugod.

Kadar gre nemški vojak v mesto, v središče Casablance, se obleče v civilno obleko. Casablance šteje 100,000 prebivalcev, ena petina je belih, ostali so domačini. Toda o navzočnosti nemškega vojaštva ni nobene tajnosti več.

Ni pa videti tukaj nemških letal, ker se nemški letalci poslužujejo letal francoskega in ameriškega izdelka. Ameriška letala so dospela sem prošlo leto, malo pred premirjem med Nemčijo in Francijo.

Naciji se skrbno pripravljajo, da javno razglasijo Maroko kot svojo posest. To pa ne bo prišlo prej, dokler še ne obrne rusko-nemška vojna v odločilno smer. Toliko časa je Francija, vsaj imenoma, še gospodar v Maroku ter v ostalih afriških posestih, kot v Algi, Tunizu in Dakariju.

Kadar se bo vojna na Ruskem obrnila ugodno za nacije, bodo javno razglasili okupacijo Maroka in drugih francoskih kolonij v Afriki. Pa ne samo to, v istem času bodo naciji zasedli tudi Španijo in Portugalsko. Francija jim pri tem ne bo delala nikakih sitnosti.

Nobenega upanja ni, da bi stopil Maroko na stran Anglije, ali da bi vsaj ostal nevtralen razen, seveda, če se vojna obrne v korist Anglije.

Amerika je že dolgo časa zalagala generala Weyganda v Maroku z raznimi potrebščinami. General Weygand je governor francoskih severnoafriških kolonij, ki se je vedno izražal, da bo branil te kolonije proti vsakemu napadu, naj bo to od katerekoli strani. Amerika mu je za to pošiljala gazolin in druge potrebščine, hoteč ga obdržati pri dobri volji in ga podkrepiti, da ne bo kolonij izročil nacijem. Toda če je bil res Weygandov namen braniti Maroko in druge francoske kolonije proti vsakemu, kako je pa potem to, da je spustil v kolonije nemško vojaštvo? Zakaj je dopustil, da je nemško vojaštvo zasedlo strateške točke v teh kolonijah, iz katerih lahko vsak čas razorožijo Weygandovo armado, zasežejo vse orožje, municijo in vojne zaloge? Ako je hotel Weygand braniti te afriške posesti, je bil čas tedaj, ko je imel še moč za to, ne pa zdaj, ko so naciji že tam.

Naciji zasedajo strateške točke v Maroku in se pripravljajo za okupacijo dežele. Nemci imajo v Maroku že tako moč, da narekujejo civilni policiji in francoskemu vojaškemu poveljstvu in jemljejo zaloge živil in razne surovine. Na pošti se vsak dan lahko vidi nemške vojake, ki pošiljajo zaboje živil domov, medtem ko Francozi sami ne smejo poslati niti najmanjšega zavojčka svojim lačnim sorodnikom domov v Francijo.

Naciji vodijo obsežno propagando med Arabci in to pred očmi francoskih oblasti, ki si ne upajo odpreti ust. Naciji hočejo pridobiti Arabce na svojo stran, da ne bodo delali neprilike, kadar bodo Nemci razglasili Maroko kot svojo posest. Nemška propaganda med domačini deluje na podlagi osvoboditve od "francoske tiranije" in naciji upajo, da bodo Arabci zgrabili za to mamilno vado.

Francoska narodnost v Maroku je jako potrta. Vse je v negotovosti in bojazni pred bodočnostjo. Vso oblast ima v rokah policija, ki je pod nemškim vplivom. Policija sliši vse privatne telefonske razgovore, vsako pismo na pošti odprejo in prečitajo. Na več krajih so že postavljena konfinacijska taborišča za uporne Francoze in druge. Tukaj je vse polno domoljubnih Francozov, ki so se javno izjavili proti Nemčiji, komunistov, Judov in drugih, ki jim nacijska okupacija ni po volji. Uradništvo je samo tako, ki je povsod nemškim oblastem.

Narod v mestih je povečini za Anglijo. Mornarica, ki sicer ni vnetja za Nemčijo, pa je odprto proti Angliji in mornariški častniki z veseljem pozdravljajo vsak angleški poraz. Ako bo admiral Darlan ukazal napasti angleško blokado, se bo francoska mornarica z veseljem odzvala.

Kar je pa tukaj francoskih avijatičarjev, so vsi za Anglijo. Vsak dan katerega zmanjka, ki poleti v bližnji Gibraltar, da se pridruži Angležem. Nedavno je bilo obsojenih 12 francoskih letalcev na 20 let ječe, ker so poskušali dezertirati k Angležem.

Armada je pa razdeljena in bo šla, kakor ji bo ukazalo poveljstvo. Častniki so pa zdaj samo taki, ki bodo ubogali generala Weyganda in maršala Petaina.

BESEDA IZ NARODA**Dobrodošel!**

Že dolgo se je šepetalo, da bo dospel v Ameriko pater Zakrajšek, kakor je dospel par let nazaj na obisk. "Kdo kaj ve, je li res dospel? Kje se nahaja, kdo ve zanj?" Tako so povpraševali ljudje sem in tja. Zakaj to? Odgovor: Velika skrb, da bi ljudje zvedeli kaj o domovini, je vzmirljala ljudi, da so želeli vedeti, če je res, ali če bo res dospel mož, ki bo vedel kaj povedati o domovini in trpljenju naših domačih ljudi.

Sedaj smo pa zvedeli, da je res dospel, tudi brali smo v "G. N." o njegovih prvih poročilih, kaj se godi našim dragim sorodnikom in bratom po krvi in rodu.

Ko smo imeli seje za piknik združenih društev Najsvetejšega Imena, je bilo tudi to na programu, da zna v tem času dopisati pater Kazimir za takrat, sklenjeno je bilo, da se to prepušči preč. g. kanoniku Omanu kot vrhovnemu predsedniku zveze društev Najsvetejšega Imena, da bi poskusil dobiti govorilnika za ta dan 24. avgusta, ki je ob enem letni piknik teh združenih cerkvenih društev.

Na srečo smo pa že brali, da nam je g. kanonik sporočil, da bo omenjeni pater res dospel v Cleveland na ta dan, kakor je dospel pred par leti na piknik na Špelkove farme. Dobrodošel preč. g. pater Kazimir! Toda, bojimo se, da nam boste prinesli takih novic, da se bodo solzile oči in bo trepetalo srce, ko boste poročali o domovini, ki je zaslužena po strahovitemu tiranu! Dovolj o tem.

Kje se vrši ta piknik? Odgovor: na 25000 Euclid Ave. To je tisti vrt, ki smo si ga zbrali lansko leto. Zakaj ta prostor? Zato, da se zavarujemo za dvajset neugodno: proti dežju in proti vročini. To je prostor, kjer ni prahu, če je suša in ni blata, če je dež. Pri tem so mize in stoli pod streho na čistem in velikem poslopju, ki je krog in krog obdano z velikimi steklenimi okni, da se lahko zavaruje tudi sapi in hladu, če je tega preveč, in se vse to odpre, če je potreba, da prihaja hladna sapica k omizju veselih gostov.

Tu notri se lahko malo zapleše, se lahko zapoje in se lahko vršijo govori. Boljega kraja za piknik sploh ne morete misliti.

Do tega mesta se pride pa prav zlahka. Tisti, ki stanujete na St. Clair Ave. se peljate kar po tej cesti do Euclid Ave. Na 125. cesti vozite kar naprej po Shaw Ave. do Euclid, tam zavijte po Euclid do tega prostora, ki se nahaja kmalu potem ko se peljate mimo Providence Heights (Lurške Matere božje). Tam bodo napisali, da boste videli na desni strani prostor z velikim poslopjem, na levi pod cesto pa parkanje. Za slučaj dežja se sme z vsakim avtomobilom zapeljati v vrt k poslopju, da ljudje vstopijo v poslopje, brez da bi se kateri kaj zmočil, ko ste v poslopju, ste na varnem kakor v hiši in tu se vrši zabava, kakor če bi sijalo sonce. Ko se na ta način sprazni avto, se potem zapelje pod cesto na prostor za parkanje. Tisti, kateri se peljate po St. Clair prav do Babbit Rd. pa na Euclid potem zavijte na desno in takoj dospete do prostora piknika. Kakor bodo še drugi poročali, bo vozil tudi buss od poulične železnice do mesta ob določenem času za tiste, ki nimajo svojih avtomobilov.

Ker so društva Najsvetejšega Imena iz vseh štirih fara, to pomeni, da je zainteresirana vsa slovenska katoliška javnost in ker bo ta dan spregovoril v imenu zaslužjenega naroda njegov zastopnik v osebi Rev. pater Kazimirja Zakrajška, ki je bil tudi

v Jugoslaviji predsednik Rafaele ali Izseljeniške družbe, je pričakovati, da se bo narod ta dan tudi polnoštevilno odzval. Član odbora,

Anton Grdina.

Slovenski katoliški dan

Slovenci! Nedelja 24. avgusta je naš dan. Ta dan je izbran za ves slovenski narod v Clevelandu in okolici. Zveza društev Najsv. Imena si je izbrala to nedeljo, da povabi ves slovenski narod tja na prijazne prostore Brae Burn Garden 250 St. in Euclid Ave.

Znano vam je, da si je ta naša katoliška zveza že za lansko leto izbrala ta prostor za svoj dan, ki smo ga obhajali na nedeljo 25. avgusta, in ravno tako kakor letos, je bil ves preostanek namenjen za beatifikacijo škofa Baraga. Lansko leto nam ni uspelo, ker celi dan je neprehajoma deževalo, tako da ljudstvo se ni upalo izpot strehe. Pripravili smo se z vsem toda občinstva ni bilo. To je povzročilo, da ni bilo preostanka namreč še izguba. Zaradi tega bomo letos spet ponovili in ravno za isti namen in korist, to je za beatifikacijo škofa Baraga, slovenskega kandidata za zastopnika med nebom in zemljo. Za to je pa sveta dolžnost vsega slovenskega naroda, da se udeleži tega piknika v nedeljo na tem prijaznem in za vse pripravljenem prostoru. Naj sonce sij, ali pa dež zaliva, nič zato, ker tam je dosti sence in strehe.

Prošen in dolžan je ves slovenski narod iz vsega Clevelanda in okolice, da se udeleži tega piknika, ne samo katoliško misleči, namreč vsi, prav vsi smo dolžni, da podpiramo in prispevamo za ta nam vsem najvišji namen in zaklad, ki bo v dušno korist vsem narodom tega sveta.

Kakšno zanimanje in navdušenost je sedaj med slovenskim narodom v Clevelandu in sploh po celi Ameriki. In v veliko čast si štejemo, ker imamo Slovenca kandidata za župana mesta Clevelanda. Vsi mu iz srca želimo zmage in se zanj borimo, ker je naš rojak in poštenjak, sin slovenske matere; torej Slovenec. In ker je Slovenec, je naša dolžnost, da ga podpiramo in za njegovo delujemo in volimo. Toraj Slovenci, pokojni škof Frederik Baraga, je bil tudi Slovenec, rojen leta 1797 v gradu. Mala Vas, župnija Dobrič na Dolenjskem. Pustil je grad in graščino, pustil je vse bogastvo tega sveta in se podal v divji svet, med neverni narod, katerega je versko spreobračal, ga učil in na vsega v veliki revščini in pomankanju mirno v Gospodu umrl.

To je naš kandidat, kateri kandidira na altar katoliške Cerkve, da nas zastopa pri Bogu stvarniku nebes in zemlje. In za tega kandidata, slovenskega zastopnika in služabnika božjega bomo delovali in prispevali v nedeljo na pikniku, tam na Brae Burn Garden 25000 Euclid Ave. Zato pa Slovenci, nikamor drugam kot tja v nedeljo.

Lawrence Bandi.

Vsem prav lepa hvala

Dolžnost nas veže, da se zahvalimo vsem, ki ste pomagali ob priliki slovesne ponovitve nove sv. maše našega sina Rev. Josipa Lekana, katerega se je vršila 3. avgusta v cerkvi sv. Lovrenca.

Prav lepa hvala odboru skupnih društev, ki so se tako potrudili, da je bilo vse tako svečano. Hvala društvom za tako veliko udeležbo. Seveda pa se moramo posebno zahvaliti maršalom g. Louis Glihi in g. Joseph Globo-

karju za tako lep red. Prav lepa hvala pa tudi č.č. šolskim sestram za tako lepo okrašenje v cerkvi. Veliko hvala pa smo dolžni našim č.č. gg. duhovnikom za vso potrebo in blagohotna navodila.

Prav iz srca pa se zahvaljujemo č. g. kanoniku J. J. Omanu za veličastno vodstvo in tako lep govor v cerkvi ter za stoloravnateljstvo v dvorani. Hvala lepa tudi vsem govornikom v dvorani za tako lepe govore in čestitke nama in najinemu sinu Rev. Josipu. Hvala vsem našim domačinim iz drugih fara za tako obilno udeležbo v cerkvi in dvorani.

Zavedamo se, da nismo mogli vsem tako postreči kot smo želeli, zato pa vas prosimo oprosteno. Hvala tudi kuhinjskemu klubu Slovenskega narodnega doma, katere ste imele veliko dela že dan prej in še dan pozneje. Hvala lepa pevcem in pevkom za tako lepo ubrano petje. Prav lepa hvala tudi vodstvu Slovenskega narodnega doma za brezplačno dvorano. Prav lepa hvala za vse pismene in brožavne čestitke nama in najinemu sinu-duhovniku. Vsem iskrena zahvala za vse tako obilne darove.

Posebna hvala bratu Franku Perkotu, ki je kupil sinu duhovniku tako lep kelih in za vse darove. Želeli bi se vsakemu posebej zahvaliti, a nam nekateri udeleženci niso dali naslova, zato se pa vsem skupaj javno zahvaljujemo in to naj velja prav vsem.

Bedite vsi prepričani, da sva vsem prav golobno hvaležna. Bog, ki vse dobro plačuje, naj vam bo že na tem svetu vsem obilni plačnik, po smrti pa naj vam bo vsem, ki ste kaj storili ob tej priliki zapisano v knjigo dobrih del.

Vam ostajava vsem globoko hvaležna in udana,

Josip in Frances Lekan,
 starši novomašnika.

Prvi bojni voz

Že večkrat je bilo poročano o tem, da je prav za prav prvi tank izumil nekdanji avstroogrski nadporočnik Burstyn. Ne bo pa odveč, če navedemo nekaj podrobnosti o tistem prvem tanku in njegovi usodi.

Bilo je jeseni leta 1911. ko je nadporočnik Burstyn od c. in kr. železničarskega polka na Dunaju izumil svoj tank ter načrte predložil tedanjemu vojnomu ministru. Izumitelj je tisti svoj tank imenoval "na skakalni top." Tank je gonil motor, ki je bil skrit v vrtečem se stolpiču. Burstyn je že takrat mislil na to, da bo moralo novo bojno vozilo, če naj bo sploh rabno, voziti tudi po krajih, kjer ne bo cest, marveč se ovire, jarki in skale. Zato je svoj voz postavil na 10 koles, namesto na 4. Čez tistih 10 koles pa je napeljal verigo, ki se je kakor nekak trak ovijala nad kolesjem. Kolesje pa ni bilo med seboj trdno povezano, zato je bilo vozilo kaj lahko krmariti ter se je dalo na mestu obrniti za 180 stopinj. Tudi do danes še niso izumili boljšega bojnega vozila glede krmarjenja.

Zanimivo pa je, da je skoraj istočasno v Ameriki nekdo izumil podobno vozilo, nekaj vlačilni stroj, ki pa so ga rabili le, da je vlačil poljedelske stroje. Angleško se je ta stroj imenoval "caterpillar." Nadporočnik Burstyn kajpada ni imel niti pojma o tisti ameriški iznajdbi, ki je tudi pri nas zdaj znana pod imenom "tractor." Tudi ta ameriški poljedelski traktor je imel verižno podlogo, da se je premikal kakor gosjenica.

Burstynov bojni voz pa ni bil dolg, zaradi tega ne bi bil mogel premagati širših jarkov. Zato je izumitelj vdelal vanj tako napravo, ki se je po potrebi dala raztegniti tako, da se je nekako poprijela jarkovega roba, nakar je vozilo smuknilo čezenj. Tako

naprava je bila spredaj in zadaj. Kakor povedano, je bil Burstynov bojni voz precej majhen. To je izumitelj storil zato, da bi sovražno topništvo ne imelo pred seboj prevelikega cilja.

V vrtečem se stolpu je bil napravljen brzostrelni top 3 do 4 cm kalibra. Vse posadke v tem vozu je bilo treba le 3 do 4 može. Ko je voz vozil čez drn in strn, je zmogel kakih 5 do 8 km na uro. Takrat se je voz namreč gibal le kot gosjenica na svojih verižnih pripravih. Če pa je voz prišel na gladko cesto, je lahko vozil mnogo hitreje. Voz je namreč poleg tistih 10 koles z verigami imel še 4 kolesa, ki pa so bila skrita v notranjosti voza. Kadar je bilo treba, je voznik spustil tista 4 kolesa na tla, nakar se je voz postavil na kolesa šel dirjal lahko s 30 kilometri na uro, če je seveda cesta bila gladka.

Tak je bil Burstynov bojni voz ali tank. Ta svoj izum je cesarski nadporočnik predložil avstroogrskega vojnemu ministru. To je njegov izum sprejel, ter predložil tehničnemu vojaškemu oddelku v presojo. Ti gospodje pa s to neznano zadevo niso vedeli kaj početi, zato so izum predložili vojaškemu oddelku v njegovo presojo. Avtomobilski oddelk pa je povedal svoj sodbod, da ta izum na polju avtomobilizma nič ne pomeni ter da je tak avtomobil neuporaben. Seveda, kot avtomobil je bil ta bojni voz resnično neuporaben, saj ni bil avtomobil ki naj bi avstrijska armada z njim dirkala po svetu. Nihče pa ni pomislil, da to ni avto, marveč bojni voz. Na kaj takega pa si starji avstrijski gospodje generalji niso upali misliti, nakar je bil Burstynov tank odklonjen. Razočarani Burstyn je potem svoj izum ponudil še nemškemu vojnomu ministru, kjer pa ga je doletela ista usoda.

Medtem je nastala svetovna vojna. Angleški general Swinton, ki je poprej popotoval po Ameriki, je tamkaj videl omenjeni ameriški poljedelski traktor. Ko je že razsajala vojna, se je angleški general spomnil na tisti traktor. Začel je misliti, kako bi tako napravo bilo mogoče porabiti za vojne namene. Začel je stvar študirati ter se je lotil izdelovanja bojnega vozatanka. Preteklo pa je vendarle nekaj let, preden je zadeva dozorela in je po njegovih načrtih bilo narejenih dovolj tankov za angleško armado, katerega je potem s temi tanki odločilno posegla v vojno ter z njimi premagala Nemčijo in Avstrijo. — Značilno pri vsej tej zadevi je še to, da je bil na primer Burstynov topič v tanku mnogo močnejši kakor pa so bili topiči v angleških tankih iz leta 1916.

Kurjava primitivnih ljudstev

Umetnost, da se lahko greje, je ena izmed najimunitnejših človeških pridobitev. Najbolj preprosto kurjavo srečujemo, če ne upoštevamo modernih naprav v večjih mestih, pri severnih ljudstvih.

Islandska kmečka hiša sestoji iz več zapovrstnih koč, ki jih obdajajo debele stene iz robatih kamnov in ruše. Če stopiš v takšno hišo, prideš najprvo v sprednji prostor, potem v kuhinjo, kjer gori ogenj iz šote.

V najprimitivnejših okrožjih Islandije uporabljajo še cenejšo, a vendar najumetnejšo peč sveta: namreč človeška pljuča. Človeških dih je v tesno zaprtih kočah edina kurjava. Gospodar pridaje temu iz roga pošten ščepec kadilnega praška. Za civiliziranega človeka postaja zrak potem čedalje neprimetnejši in neznosnejši. Islandci pa v takšnem ozračju prav dobro prenesejo.

Tudi v eskimskih iglujih so človeška pljuča glavno kurjivo. Učinkuje tako izdatno, da na-

letiš v teh ledenih kočah gostoma temperaturo 30 stopinj. A tudi svetilke jim oljem ogrevajo greence.

Kirgizi morajo v mrzlih svojih kočah, da jih obvaruje strašnega mraza, postaviti topel pepel. V njihovih čevinstih jurtah tli ogrevalni kupček trstja in posušene gnojne. V kočah Indijancev, Laponcev plapolajo kupci sibirskih rodov pa gorijo jim oljem namazane in bednih lesenjačah irski jemnikov se kadi grizogogjenj.

V vseh teh bivališčih sredi prostora na golih ognjiščih nahajamo v steni samo v kladarah plamen v bivališčih španskih kmetov v goratih prelovnatih kočah stanejo ljudstev, v snažnih opovanjih Holandcev in v bivališčih nekaterih drugstev.

Grški "kamini" in "brazeri" niso nič druge go posode z žarečim ognjem, katerimi si ogreva roke in v Armeniji so skrbneje z žarečim ognjem pod mizo, ki jo zavestno programi, tako da strupene pare ne prihajajo v pljuča. Tudi Kitajci si se zadovoljujejo s ponjavami, toda v njih ne cah iz lahkega bambusa kega papirja jim ni pomembno, da se iz tega jejo Mongoli v mrzli čaja in se v stanovanju v kožuhe.

Mnoga južna ljudstva njajo peč, toda Rimljani, vedeli, zakaj častijo njelo Fornaks, boginjo ognja.

Začetek pomorske

Pomorske mine v va začela porabljati Krimski vojni. Toda niso bile velikega ker jih je bilo tudi v minski polja pa vena v svetovni vojni siki obali. Leta 1917 Vzhodnem in Severnem položnih že nič manj 000 morskih min. Amerika leta 1917 vojno, je Nemčija nega morja pri decola zaprla z minami so bile stalno nadzor sedanjji vojni je zlasti svojim brodomjem likanska minski iz svetovne vojne ca sedanjih. Tudi v sedanjji vojni napravila svoja zlasti magnetičnih jih odkladala Mednarodna prav je mine treba tako v nevtralnosti pomorske rodno določilo, da ba vedno nadzor morda katerega n pak kljub največ se vedno dogaja. mina odrta ter morju v veliko plovlbe. Se dolgo take plavajoče treba kaj odločnega da se ta nevarnost zmanjša. V Ameri grade posebne naj bi iskali take ter jih razstreljvali.

Družina z 18 otroci

V Rimu živi žena 57-letnega ljena, ki mu je konu rodila 18 otroci, ci, devet sinov in živni in zdravi. dala dokaj nenav Najstarejši otrok se imenuje Hamel, imenujejo Othello, demona, Tosca, Brunhilda, Marija

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Kol agasi je v veliki nevarnosti. Daleč je do ozemlja Ayarov, pet dni, če sem prav čul. Računajte pet dni za sela, ki je prinesel nesrečno vest, pet dni za Kruger beja, — deset dni bi minilo, da prispemo!"

"Deset dni —!" je vzkliknil. "Kaj vse se lahko zgodi v desetih dneh —!"

"Seveda — seveda —! Da ne govorim o pitni vodi, tudi živeža nima kol agasi s seboj, da bi vzdržal deset dni s celim eskadronom."

In pomilovaje sem dejal:

"Zelo verjetno je, da se bo moral vdati."

Kar vplnil je.

"Za božjo voljo —!"

Divjal je po sobi, se grabil za lase, se praskal za ušesi, stokal in jecjal ter se obnašal kot človek, ki ga je doletela velika nesreča.

Pustil sem ga pri miru, be sede nisem rekel.

Dozoreval je za moj načrt. Če sem pravilno presojal nje gove obnašanje, je moral nje piti v past, ki sem mu jo nastavil —, ponuditi se je moral, da pojde z menoj.

Radoveden sem čakal, ali se bo dal vloviti.

In res se je dal.

"Pravite, da pojedete s Kruger bejem —? In Emery Bothwell tudi pojde —?"

"Da. Celo naš tovariš Ben Afra iz Somali je pojde."

"Tudi —?"

Pomisli je.

"Kaj pravite —? Tudi sam bi šel z vami —."

"Vi —? Hm!"

Vznevoljen se je.

"Ne godrnjajte! Govorite rajši! Zakaj se držite kisle? Mislite, da bi ne mogel z vami?"

"Seveda ne."

"Ne —? Zakaj ne?" se je ujezil.

"Ker vam je naročeno, da morate v Zagwanu čakati na Kalaf ben Urika.

"Kaj še! Tisto naročilo ne velja več. Ko mi je Kalaf ben Urik tako naročil, je bil prepričan, da bo zmagal. Ker pa ni zmagal in ker se ni vrnil, kakor sva se domenila, mi ga tudi ni treba več čakati."

Napenoma sem ga pozorno in vprašaje pogledal.

"Čudite se," je dejal, "da me je novica o kol agasijevi nesreči tako hudo razburila —?"

"Da. Kol agasi je vendar tujec za vas —."

"Seveda je. Pa tak sem —. Ne poznate me še. Ponudil sem se mu, da ga bom rešil, in kar obljubim, to tudi izpolnim. Izprva bi ga naj bil rešil, sedaj pa je v smrtni nevarnosti. In če sem mu prej obljubil pomoč, pa ga naj zapustim, ko je v smrtni nevarnosti —?"

Obljubili ste mi, da mi bode te pomagali, zaupal sem vam. Ali mi bode te svojo pomoč odrekli?"

"Hm —! Pomagali bi radi kol agasiju, pa sami potrebuje te pomoči —!"

"Pustite že vendar tisto svoje neprestano hmanje in godrnjanje —! Pomagajte mi rajši! Kruger bej misli, da ste njegov prijatelj, nobene prošnje vam ne bo odrekel. Ali bode te založili pri njem besedo za mene?"

"Da bi prosil za vas —?" sem dejal dvomeče. V resnici pa sem bil vesel, da se mi je zvijala ča posrečila.

"Prosite ga, naj me vzame s seboj k Ayarom!"

"Mislite, da bo prošnjo uslišal?"

"Seveda. Saj vas ima za svojega prijatelja!"

"Prej pa ste mi odsvetovali, da bi izrabil podobnost —! Dejali ste, da bi bilo za mene nevarno —!"

Premnogo je ljubiteljev denarja, zlatnine, draguljev, posebno koles, kur in klobas. Tistemu, ki si vse te in slične dobrine v pregrešnem pohlepu ponjnih na zviti način prisvajajo, pravimo tat. Vseposod, zlasti v mestih, žive na tuj račun in toviči jaje na trgu, dragocenih čipk in nogavic po trgovinah, dežnikov ter zimskih sukenj po kavarnah. Po kmetih kradejo krompir, drva in smreke iz gozdov, grozdje po vinogradih. Nekateri se prime vse, kar koli dosežejo, pa naj si že ima kakšno vrednost ali ne. Kradejo iz navade in trdijo, da je v kraji neke posebne vrste čar, ki se mu ni moči zoperstavljati. Tiso prav navadni, prostaški zmikavti, le kadar je tak tiček ali tičica hudo gosposki, se ne zgražamo, ampak obžalujemo: "Eh, kleptoman je." Prilika ustvarja tatu. Če redno puščaš denarnico na mizi, vzgojiš v družini tatu. Med tatice šteje mo tudi deco, ki si s stojnic skrivaj zlasti lect. Kdor hodi na sosedov vrt trest jabolka, je "rabutar." Tat iz potrebe prav gotovo ni prehud grešnik. Ime se ga prime šele takrat, kadar ga zalotijo, sicer je zgolj "izenačevalni element." Nekatera ženščina "krade kakor sraka." Pravijo, da so vse skuštrane in tudi škilijo. Barabica se pohvali, da je pri kopanju "sunil" srebrno tobačnico, medtem ko ti pobalin s kolesa "populi" luč in dinamo. Vajenec zaupa tovarišu, da je gospodarju "poštesal" pet dinarjev. Blagajnika, ki vzdržuje tudi ljubico, se rado kaj "prime," posebno še, če "rokuje" z novci podpornega društva in opravlja ta posel že več ko pet let. Kadar mu nenaadno pogledajo v predal, se iz-

govarja, da si je denar samo trenutno izposodil," ga bo pa vrnil še "danes." Kdor odnese poleg polne bote srečno tudi pete, je zavidanja vreden "defravdane." Pravimo, vzela ga je noč, obenem svojemu znanцу pomežiknemo, zasukamo roko navzen in pomignemo s prsti. Če hkrati še poživžgnemo, razume vsak butec, da gre za večjo transakcijo.

Med tatovi so pravi mojstri in rekorderji, velika večina pa je diletant ali uboga neroda.

*

Znana je povest o gospodu, ki mu je bila sredi ceste ukradena zlata ura z verižico vred. Ko je opazil tatvino, mu je kajpak, zastala noga, sapa in srce. Hentaj te, in uro je imel kar dvakrat speto z verižico na telovniku! Kako je to, da ni ničesar opazil in nič čutil? Po napornem tuhtanju je šel ter inseriral v dnevniki: "Prosim osebo, ki si je včeraj na cesti Šakegor prilastila uro z verižico, naj mi jo vrne, ker mi je zelo drag spomin. Dal bom 5000 din nagrade torej več, kot je vse skupaj vredno. Jamčim za varnost! N. N. Cesta Y."

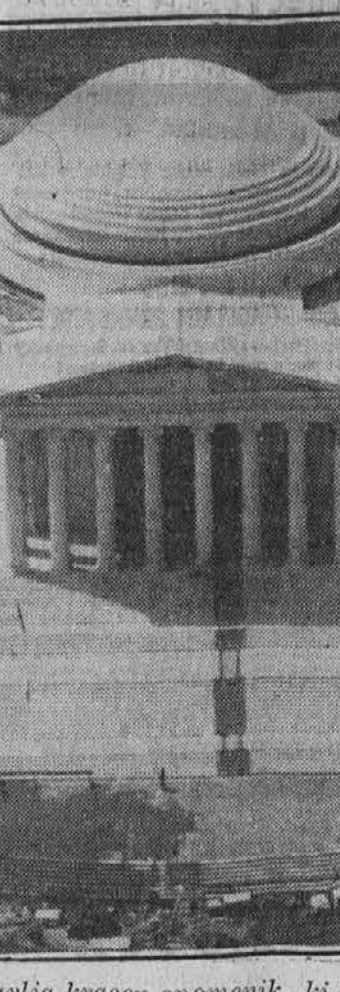
Že drugi dan po oklicu poteka tat pri gospodu, mu pomoli uro z verižico pred nos, a zahteva najprej nagrado. Ko dobi denar, vrne uro, ki si jo gospod vtakne v žep ter skrbno spne z verižico. Zadovoljen in smehljaje ga pozove:

"Zdaj mi pa še povejte, kako ste to napravili, da nisem nič opazil, nič čutil, ne kdaj, ne kako."

Poštenjakovič se lokavo namuzne: "Čisto preprosto, samo takole . . ." in se prav nalahno obregne vanj.

Gospod je v dvomu še vedno majal z glavo, ko jo je bil tat že davno odkuril. Toda kako

DO ZAVRATA



istavlja krasen spomenik, ki je bil
a je bila posneta iz Goodyear zra
olepanje okolice, nakar bo slove



posneta na manevrih angleškega
o sedaj prav prišlo v veliki "V"
e vrše v Senčni Irski.

pobledi, ko hoče pogledati na uro, pa ure spet nič več ni. . . . Prebrisanec ga je pošteno oskubel.

*

S prijateljem sva se zgodaj popoldne vrnila s lova. Ker sva bila lačna in utrujena, sva krenila v prvo večjo predmestno krčmo. Vrt za hišo je bil delno pregrajen s plotom, ves pa je bil zavarovan z živo mejo. Ker je bil v senci in kljub milemu jesenskem dnevu prazen, sva rajši stopila v hišo in v večjo gostinsko sobo, kjer sva sedla za mizo v levem kotu. Razen nekega moža, ki je v drugem kotu bral časopis, in natakariče, ni bilo nikogar. Odložila sva nahrbtnike in obesila puške — imela sva tri — na steno. Po prvih grizljajih sva nadaljevala pogovor o lovskem tatu, ki ga je bil tovariš davi zasačil v svojem lovišču. Prijatelj je sploh rad veliko govoril, in zdaj je spet, menda že dvajsetič, ropotal:

“Mera je polna! Ovadil ga bom, kakor tukaj sedim, za zgled drugim!” Vilice in nož sta mu pri teh besedah kar zaškrtala na krožniku.

“Ali ni že dovolj huda kazen, ker si mu zaplenil puško?”

“Ne in ne! Prvič zaradi morale, drugič, ker se je zgodilo že drugi pot, da sem ga zalotil v lovišču, in tretjič, ker je treba te vrste tatvino na vsak način zatreti. Že lani sem ga ujel, ko je ravno nastavljal zanke za zajca.”

Med razkldanjem sta vstopila dva nova gosta. Starejši je takoj sedel k mizi, mlajši pa, ki je bil videti ves nov in prazničen, je šel naprej k točilni mizi. Ni le mu hotelo že sesti, temveč je takoj jel dvoriti brhki točajki ter vanjo siliti. Ker po roki, se je užaljen zasukal



bil postavljen v Washingtonu koplova. Stavba je že dogotovsno odprta.



vojaštva, ki se vadi za napade kampanji, ko se pričakuje za-

na peti, zahteval vina, potem pa sedel k pajdašu. Ta mu je z glavo namignil na naju, nakar je petelinček malomarno zamahnil z roko; videti je bilo, da bolj nerad, toda je vendar snel svoj klobuk ter ga položil poleg sebe na stol. Trčla sta, se tiho pomenkovala in se zdaj pa zdaj zaljubljeno ozirala v natakario, ki se jima je nasmihovala. Kmalu jo je nekdo poklical pri odprtih vratih in dekle je odhitelo iz sobe. Ker je ni bilo dlje časa na spregled, je šel mlajši za njo. Naposled jo je za obema pobral še starejši.

Ko se podjetna gosta vrnila k mizi; že zamre mlajšemu na ustih smeh ter se mu namrščilo; iskaje se ozira po sobi, kar bi kaj izgubil. Ostro motri čitajočega gosta, prav prodirno naju, pohiti tudi k natakariči ter se z njo po tihem nekaj pogovarja. Koj nato se nameri naravnost k nama; vznemirjeno, toda vljudno naju vpraša, če ni bil medtem, ko sta bila s prijateljem zunaj, še nekdo drugi v sobi.

"Zdi se mi, da ne," sva odgovorila skoraj v en glas. Človek ob oknu je privzdignil ramena in samo nekaj zamrmral.

"To je več kot čudno!" je vzkliknil oni tam pri mizi.

"Zakaj sprašujeta?" sem dejal, toda odgovora nisem dobil. Mlajši se je spogledal s starejšim, nakar sta oba zapustila sobo. Tudi gost v drugem kotu je odložil novine, poklical natakario, plačal, se pokrtil ter zravnano odkoračil.

"Ker ne poslušas, bom nehaj," je užaljeno rekel moj tovariš, ker sem se bil zagledal v prišleka. Prav res, šele zdaj sem opazil, da je imel fant klobuk na glavi, ki ga prej ni imel, ko je bil odšel s pajdašem iz sobe. Ker je tovariš molčal, sem razločno čul besede:

"Je mislil, da bo šlo kar po domače, a se mu je pošteno spakredalo. Ta si me bo zapomnil. Uj, ali sem zadovoljen!" je skoraj zaukal.

"Zadovoljen je. Zakaj?" me je ježno vprašal sosed.

"Bo že sam povedal, saj gre k nama," sem odvrnil. In res je pristopil k nama, se odkril in poklonil. Klobuk je obdržal v roki, ga vrtel med prsti in božal po štuli. Po nabreklih, zdelanih, od smole črnih prstih sodeč, je bil gost čevljar. Radost mu je sijala iz oči, ki je rekel:

"Hvala Bogu, spet je moj Gospoda, ali res nista nič vide la, kdaj je kanalja odnesel moj klobuk iz sobe?" Ker sva ga še vedno debelo gledala, je dejal zasmehljivo:

"Škoda, da še vama ni ka odnesel, morda zajca, pa saj ni sta nobenega ustrelila. Tisti tam, ki ga ni več, da bi brbra po časopisu, zraven pa oprezoval, da, prav tisti mi je odnesel klobuk!"

"Klobuk vam je ukradel? Kako pa je bilo? Povejte!"

"Medtem ko sva midva bil zunaj, je pograbil moj klobuk ga nesel na dvorišče ter skril z plot pri meji. Domov grede k ga pobral, pokrtil, svojo star klafeto bi pa pobasal v žep. Seveda, mojega se je izbral, ker j najlepší. Poglejte, čisto nov j še le včeraj sem si ga kupil."

"Dober nos ste imeli, da st ga šli iskat za grmovje," je pr pomnil tovariš, ki je bil s srce menda še vedno na brakadi.

"Ne samo nos, temveč še mnogo boljše roko," se j pobahal čevljarček. Stegnil j desnico, zleknil rokav nekoliko navzgor, da je pokazal dlan, s roko, trdo pest. Srajčni rok vec mu je bil ves okrvavljen.

"Mož je nama prišel ku naproti," se je režal. "Videl j da sva opazila tatvino, tla p nogami so ga spekla, pa jo hotel kar hitro popihati; saj j klobuk bi prišel še poznej morda ponoči. Nenadni, hlas ni odhod me je še bolj preveril da imam pravega tuta pred s boji. Kam pa, prijatelji, kaj

sem ga poddržal za rokav. Nič ni slišal, ampak je kar tiščal na cesto. Tedi pa ga s tovarišem pograbilva ter odpeljeva na dvorišče — da ne bi ljudje gledali, kako se bomo menili. 'Kje je moj klobuk?' sem ga nadrl. Hotel se je iztrgati — takrat ga pa udarim, da se je kar zvalil tja po tleh in se mu je poredila kri iz ust in nosa. Ko se pobere, ga še enkrat vprašam, kje je klobuk. Ker je videl spet nanj namerjene, in zdaj kar štiri pesti, je odta val za plot, kjer smo res našli klobuk pod zeleno mejo. Za spomin ga oplazim še enkrat, da se je spet zvrnil po pesku. Pra za prav sem ga malo prehudo pa nič ne de, si bo vsaj boljše zapomnil, kdaj je hotel imeti nov klobuk. Res, prav nov je, šele včeraj sem ga kupil."

(A. Adamič)

250 letnica smrtnega skoka
Zgodovina smrtnega skoka, ki ga poznamo tudi pod imenom "saltomortale," je že precej stara, sega 250 let nazaj. Italijanu Arcangelu Tuccaru je prvič uspel ta višek akrobatike in moč je o svojem odkritju napisal tudi obsežno knjigo z nič manj obsežnim naslovom: "Trije pogovori o umetnosti skakanja in visenja v zraku, s podobami kot popolnim ponazorilom in poučilom omenjene umetnosti." Knjiga je izšla leta 1699.

Obtok francoskega denarja v nezasedenem ozemlju je v zadnjih mesecih narasel za 300 milijard frankov.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Ako iščete
dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues, x)

Išče se žensko
Išče se mlajše dekle ali pa starejšo žensko za hišna opravila. Dober dom. Plača po dogovoru. Vprašajte na 956 E. 185. St., telefon IVanhoe 7330.
(x)

Delo dobi
Moški dobi delo za hišnega oskrbnika (janitor). Vprašajte na 390 E. 156. St. (195)

Hiša naprodaj
Proda se hiša za 2 družini, 6 sob spodaj, 6 zgorej, 2 furneza, garaža, vse v dobrem stanju, nizka cena. Podrobnosti se dobi na 6106 St. Clair Ave.
(Aug. 20, 22, 27, 29)

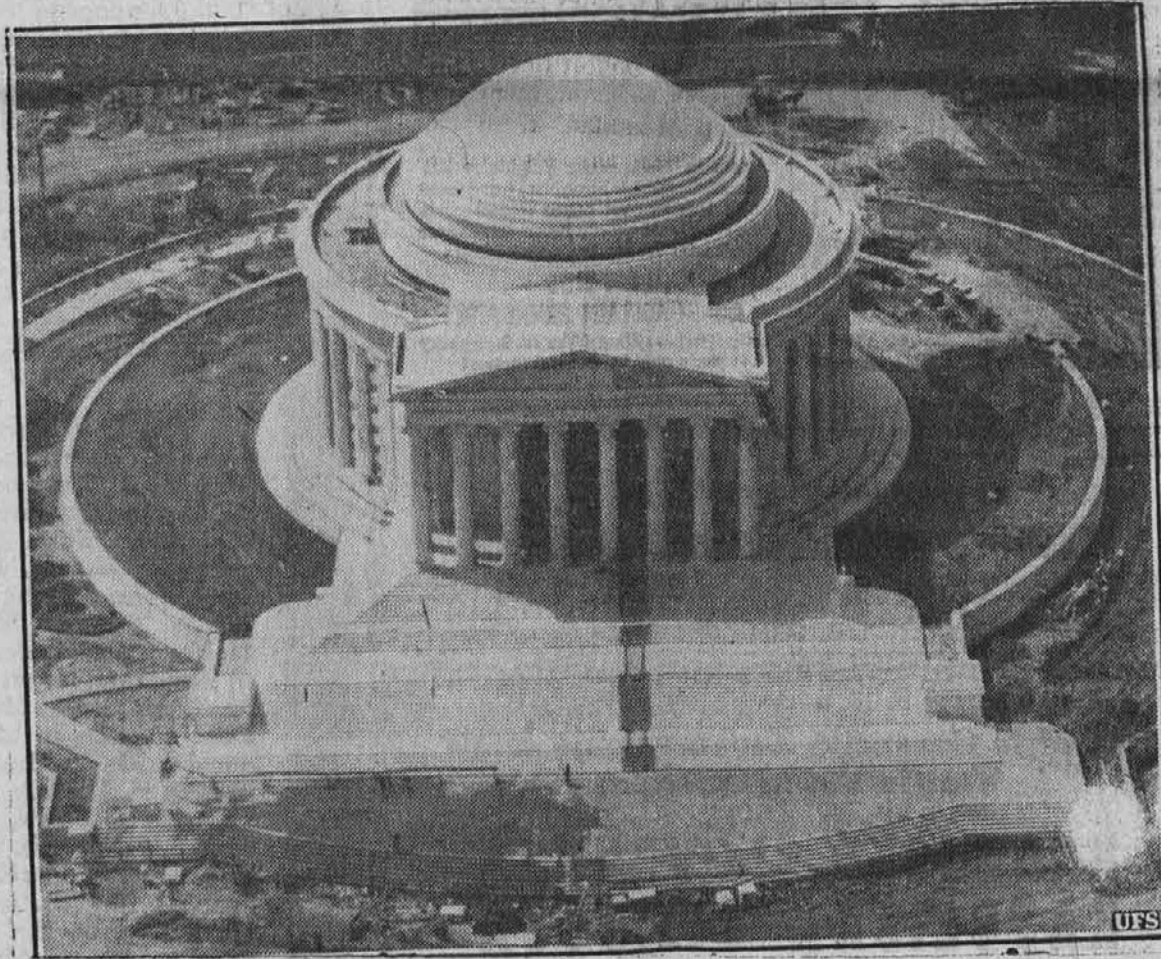
Fine češplje!
Naprodaj so fine češplje za prezerviranje ali za jesti sveže

Valentin Mavko
North Dayton Rd.
Route 84
Madison, O. (194)

Dobra investicija
Radi smrti v družini se prod po zelo nizki ceni poslopje, v katerem je dobro idoča gostilna s licenco D-1 in D-2 ter dobro opeljena brivnica in stanovanj. Poslopje se nahaja na zelo premetnem prostoru. V gostilni s tri biljardne mize in sploh vsi gostilniška oprema, ravno tako je tudi brivnica popolno opremljena. Oglasite se na 783 E. 22 St., Euclid, O. ali pokličite lastnika Ivanhoe 5588-W. (197)

Odda se
Lepa spalnica, kuhinja in to let. Vprašajte na 1604 E. 14 St. (14)

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvu in vse potrebštvine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978



Gornja slika nam predstavlja krasen spomenik, ki je bil postavljen v Washingtonu v spomin Jeffersonu. Slika je bila posneta iz Goodyear zrakoplova. Stavba je že dogotovljena in potrebuje še samo oplešanje okolice, nakar bo slovesno odprta.



Gornja slika je bila posneta na manevrih angleškega vojaštva, ki se radi za napade z morja, kar jim bo gotovo sedaj prav prišlo v veliki "V" kampanji, ko se pričakuje zasledbo finske obale. Vaje se vrše v Severni Irski.

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

TROJKA

DR. FRANC DETELA

"Nič nikar!" se je smejal Vladimir. "Jaz napravljam samo take neumnosti, ki si jih izmislim sam."

"In gospodični?" se je obrnil Radivoj in si popravil škopalnik. "Hvala lepa, gospod Čuk," je odkimala Milica, "mene ples nič ne miče."

"Gledala bi pač," je dejala Anica; "a sama plesati, da bi me vse gledalo, po nobeni ceni."

"Gledat in plesat pridem jaz tudi v Kostanjevico," je obljubil Lovro, "a plesati se ne maram več učiti."

"Ostanem samo še jaz," je dejal svetnik. Radivoj je bil nekoliko poparjen, a še bolj hud, da najde v domovini tako malo rodoljubja, tako malo narodnega ponosa, da je tako zvanim narodnjakom vsaka žrtev prevelika, da mislijo samo nase in na svojo zločestost. Razgovor se je ostril, da sta se Anica in Milica kmalu poslovili.

"Vaša misel," je dejal svetnik, "da je ženska samo za zavabo na svetu, je popolnoma napačna."

"Če govorim, gospod svetnik, o našem ženstvu," se je zagovarjal Radivoj, "ne mislim naših poštenih kmetič niti ne pridnih naših dekel."

"Te so rojene za delo, kajne? Ampak za višje stanove velja vaše načelo. A če mislite na uradniške žene in hčere, se tudi motite. Sploh doboste po vsej naši deželi jako malo takih, katerim bi pripuščale razmere ravnanja se po vaših načelih."

"V našem kraju samo ena," je dejal Lovro, "gospodična Irma in zanj si sestavi ti svoj modroslovni sistem in svoj ples."

"Jaz za to, ti pa za kako drugo," ga je zavrnil Radivoj. "A treba je, da se otresemo enkrat tudi Slovenci srednjeveških nazorov, ki nas smešijo pred vsem svetom."

"Priatelj," je opozoril Vladimir, "logično zvezo med plesom in srednjeveškimi nazori moraš pojasniti, ker utegne biti mariskomu skrita."

"Ženska mora biti," je poudarjal svetnik, "možu tovarišica in pomočnica, a ne sužnja in ne igrača, ker jo ponižuje oboje enako. Tega mnenja so tudi vse pametne ženske."

"Žal, da te pametne ženske niso nikjer vplivne, nikjer merodajne," je pomilovalno opomnil Radivoj. "Kar je svetovno izobraženih, te so vse mojih nazorov in te moramo pridobiti; zakaj pa zgledih se bodo ravnale druge?"

"Kaj pa imenujete svetovno izobraženost? Meni se zdi to jako relatiiven pojem, ki pomenja vsakemu kaj drugega."

"Naprednim narodom pomenja skupnost vsega tega, kar je izumil človeški um, najsvetejši zaklad, iz katerega izvira najblajša zavest. Ta izobraženost daje človeku prostost, ker ga rešuje spon, ki vežejo neolikanca."

"Oho! Ali mislite spon, v katere nas vklepaajo zakoni?"

"O teh ne govorimo. Teh ne čuti človeški um, ker si jih je dal sam. Kaj hočem reči, to pač razumete, gospod svetnik. Kaj bi se pulili za besede?"

"Govor je o veri, ali ne?"

"Če hočete, da," je dejal Radivoj in se ozrl okrog. "Da gospoda beneficiata ni tukaj, to mi je jako ljubo; človek vsaj prosteje govori. Moje prepričanje seveda, gospod svetnik, to je moja zasebna stvar; o tem se ne bomo pričali. Zakaj, to si lahko mislite. Če hoče kdo, da kakega psa ubijejo, zavpije, da je stekel: pri nas je

pa treba reči, da je kdo brezverec, in ljudje padejo po njem. Zatorej povem jaz le-to, kar mislijo in govorijo napredni ljudje naprednih narodov; poželjnja po mučniški slavi pa ne čutim v sebi nič."

"Verjamem brezpogojno. Tako vas ne more prijeti za vaše prave misli nihče!"

"Po tistem zakonu, po katerem izgubi cesar pravico," se je smejal Vladimir.

"Ne tako, gospodje," je zagovarjal svetnik. "V srcu misli gospod Čuk pravilno in dobro. Človeški um res čuti in čisto veliko nejevoljo čuti tiste spon, katerih si ni dal sam, in menim, da gospod Čuk tudi ve, kdo je vklepil našega duha v te spon, ki so včasih prav nadležne. Toda gospod Čuk nam ne odkriva svojih misli, ampak tuje, češ naj drugi odgovarjajo zanje."

"No, no, gospod svetnik, odgovarjati bom poskušal tudi jaz, v imenu vseh naprednih narodov."

"O narodih, gospod Čuk, se tukaj težko govori, ker so to vendar nažori samo posameznih ljudi, manjšine, ki kar izgine pred množico tistih, ki mislijo drugače. Ta manjšinica je seveda silna, glasna in drzna ter prevpije ogromno večino, ki molči, tako da nepazen človek res misli, da sliši obče mnenje. Kriče pa nekateri iz hudobnosti in sovraštva proti vsaki višji volji, drugi iz prevzetnosti, ki hoče biti sama sebi zakon, zopet drugi iz ničumnosti, da opozarjajo ljudi nase, in največ iz pihle brezmiselnosti, ker je taka navada in se zdi imenitno. Kvajajo pa se ti drugi drugega. Duševni lenuhi, ki govorijo za drugimi, misleč, da imajo ti pač tehtne razloge za svoje mišljenje, potrjujejo priznavanje prevzetne hudobneže, ki zagazijo potem še dalje in zapeljujejo one še huje. A če se vidi, kako menjajo oni svetovni izobraženci svoje nazore, kako se spreobračajo, kadar pride starost ali bolezen in kadar se približa smrt, kaj si je pač treba misliti?"

"Da postajajo ljudje v starosti otročji in da bolezen ne oslabi samo telesnih, ampak tudi duševne moči. Veljavni so nazori zdravih let."

"Torej menite, da je treba posebnih duševnih moči, da se govori to, kar narekujejo drugi?"

"Tega ne, gospod svetnik; a poguma je treba, poguma."

"A ravno ta izgine, kadar bi ga bilo najbolj treba. Oblastno govore taki ljudje, kadar mislijo, da je Bog daleč; pogumni so kakor vojaki, ki se baha s svojim pogumom, dokler ne zagleda nasprotnika. Če potem zbeži, ga bomo imeli še vedno za pogumnega, kajne? Blizina nevarnosti je pač oslabilila njegove duševne in telesne moči; veljavno pa je njegovo vedenje, dokler ni videl nasprotnika, ali ne?"

"Gospod svetnik, jaz mislim tako: če bi se dalo natančno dokazati, da Bog je, kdo bi bil tako nespameten, da ne bi veroval!"

"Jaz, gospod Čuk, pa mislim tako: če bi se dalo natančno dokazati, da Boga ni, kdo bi bil tako nespameten, da ne bi veroval! A če vam nedostaje dokazov, ozirajte se vsaj na verjetnost. Laplace pravi, da je verjetnost, da bi bil gol slučaj zavrtel in zasukal naš sončni sistem tako, kakor se vrti in suče, manjša od enice deljene s štiri-

mi bilijoni. Ali ni tedaj protibabjevercu, ki govori o golem slučaju, uboga starka, kateri prede pajek loterijske številke, najdomoljivejša modrijanka?"

"Gospod svetnik, ko ste bili mladi, ali ste že tudi tako mislili in govorili?"

"Če nisem, tem večja dolžnost mi je zdaj tako govoriti. Če se je kdó zmotil enkrat, ali se mora potem motiti vedno?"

"Jaz se bom najbrž tudi pobiljšal."

"Kdor pravi, da se bo pobiljšal, ta priznava, da ima krive nazore, katere misli popustiti. In če ne stori tega takoj, ravna lahkomišelnost, po slabem zgledu drugih, ne po svojem dobrem razumu."

"Vladimir, ali še veš, kako je raztešil profesor medicince truplo, pregledal možgane in dejal: 'Gospoda, za dušo ni tu nič prostora!'"

"Ker si je mislil dušo okroglo ali kockasto. Gospodje, to je vse stara pesem. Oglasila se je prvič v raju pred Adamom in Evo: 'Oči se vama odpro in bosta kakor bogova.' Od tedaj išče in premišljuje in se trudi naprej in naprej človeška prevzetnost, kako bi se odkrivala višjega uma, ki jo omejuje, kako bi postavila samo sebe na najvišji prestol."

"Gospod svetnik, vi trdite, jemate pa pregrešni svet; a pomislite, da se pravemu, živemu verskemu čustvu klanja vsak pameten človek."

"Da, vsi navihanci, ki poučajo vero in versko mišljenje za druge; zase zahtevajo popolno prostost v mišljenju in delovanju. V istini se tudi volk bolje počuti med ovčami nego sredi medvedov."

"Gospod svetnik pretirava in zavija. Jaz nočem reči, da ti ljudje ne verujejo v Boga. Da, verujejo in morebiti trdneje kakor mnogi, katerim je vera vedno na jeziku. Oni spoznavajo Boga v duhu in v resnici."

"Samo zapovedi njegove so jim odveč."

"Nikakor ne. Tem iskreneje ga časte, čim manj se brigajo za zunanosti bogocastja, ki je večini tako imenovanih pobožnih dušic glavna stvar. Ali menite res, da je bistvo vere v cerkvenih zunanostih?"

"Tega noben pameten človek ne misli; ampak to misli, da je gola prevzetnost zanemarjati zunanosti. Kaj bi rekel kak vladar, če bi podložnik golok, s klobukom na glavi, s pipo pripušil k avdienci! Kako se nosi sodni ali davčni uradnik, če se neomikani kmet v pisarni ne vede dostojno! In vendar ne more obstati ne vladar ne uradnik brez ljudstva in razlika je tukaj neskončno manjša kakor med Bogom in človekom. Spoštovanje se kaže v zunanosti. Zato raj čuti to, zunaj pa se je sramovati in jo skrivati, je prevzetnost proti Bogu in proti preprostim domačinom, strahopetnost pa pred tujcem, ki nima vere in se nam zdi zato

imeniten. Kakor so uklonili naš predniki telesni tilnik, tako uklanjamo mi dušnega, da stopi nanj tujčeva peta. Govorimo pa pri vsem tem o prostosti."

"Jaz nikakor ne odobravam," se je branil Radivoj, "da se širijo pogubna načela med preprostim ljudstvom. A premislite, da zahteva omikani razum nekaj več nego preprosta pamet, da hoče dokazov in raz-

logov, da vpraša povsod, čemu in zakaj. Moderna veda je danes na tako visoki stopnji, da se ne da več prezirati. Vera bi morala postati bolj modroslovna."

"Prirojena za razumnost, ali ne? Za tiste, ki so dovršili visoke ali vsaj srednje šole. A ti so manjšina; kaj pa bi počeli drugi ljudje?"

"Gospod svetnik, vi zopet za-

vijate, kar ni lepo. Vi slutite, kaj hočem reči. Namreč, da nasprotuje razum koliko človeškemu razumu. "Narobe, gospod Čuk. Človeški razum nasprotuje rad veri, kadar se ponadno in jo ponižuje. (Dalje prihodnjik)"

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

1909

1941



NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtem srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da smo nanaglooma za vedno izgubili preljubljenega in kdor pozabljenega soproga in očeta, sina in brata

Anthony (Slim) Pecjak

ki je v bolnišnici previden s svetimi zakramenti nanaglooma izdihnil svojo milo dušo dne 18. julija 1941 v lepi moški dobi star 32 let, rojen v Clevelandu.

Po spremstvu iz Fr. Zakrajšek pogrebne kapele in po opravljeni sveti misli na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Andrew Andreju za opravljenе cerkvene pogrebne obrede. Globoko hvaležni se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč v času prevelike žalosti, kakor tudi lepe hvala vsem, ki so ga prišli pokopit, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili zlate maše in pogreba.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so darovali krasne vence ter okrasno krsto v blag spomin pokojnemu in sicer Mr. Joseph Pecjak in družina, Mr. Jack Gerbeck, Mr. in Mrs. Edward Pecjak, Mr. in Mrs. John Kastelic, Mr. in Mrs. J. Pekol Sr. in družina, Mr. Zbancnik in sinovi, Mr. in Mrs. John Koprivec, Mr. in Mrs. Louis Mertic in družina, Mr. in Mrs. P. Lozar, Barberton, Mr. in Mrs. John Sadar, Mr. in Mrs. Joseph Sadar, Mr. in Mrs. Joseph in Catherine Sadar, Mr. in Mrs. Laddie in Mildred Sadar, Mr. in Mrs. Edward in Mary Sadar, družina, Mr. and Mrs. S. J. 72 St., Mr. in Mrs. Steve Sabljak, Mr. in Mrs. Anthony Sabljak, Mr. and Mrs. Margaret Tursic in družina, Bonca Brothers, družina Mr. in Mrs. Frank Merhar E. 63 St., družina Kennick E. 63 St., Mr. in Mrs. Frank Vidmar družina, družina Sv. Vida št. 25 K. S. K. J., The Mills Co. and Employees, The M. Co. and Son Co., Bloomfield Co., Mrs. Chas. Deckman, Chiselers Club, Moe, Stark, Dutch, and Lacey, Mr. in Mrs. J. Pekol Jr., družina Zupancic, E. St. Prisrčna hvala tudi sosedom za skupni krasen venec in za darove za sveto misel.

Prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše za dušo pokojnega sicer: Miss Mary Pecjak, Mrs. Hattie Pecjak, Mrs. A. Pekol, Mr. and Mrs. G. L. Chamberlain, Mr. in Mrs. Joseph Pecjak, Mr. in Mrs. Guy F. Weller, Mr. in Mrs. Andy Sadar, Mr. in Mrs. L. Fortuna, Mr. in Mrs. John Koprivec, Mr. in Mrs. John Merhar, Mr. Joseph Merhar, Mr. Frank Turk družina, Mr. and Mrs. Frankovic, Mr. in Mrs. E. Zupancic, Mr. in Mrs. Jos. Zupancic, Mr. and Mrs. John Janchar Sr., Mrs. Rose Urbancic, Mr. in Mrs. Matthew Zupancic, Mr. A. Tomsich, Mr. in Mrs. John Petrich, Mr. in Mrs. Wm. Turk, Mrs. Anna Stebley, Zorich družina, Mr. in Mrs. A. Fortuna, Holmes Ave., Anna Rosilja, Mr. in Mrs. Joe Hrovat Sr., Mr. F. Misich, Mr. in Mrs. Louis Brose, Mrs. L. Stranek, Mr. Paul Sever, Mr. John Pugel, Mr. in Mrs. F. Kocjancic, Mr. in Mrs. John Lube Sr., Mr. in Mrs. John Lube Jr., Mr. Frank Koshak, Mr. in Mrs. John Koprivec, Mr. in Mrs. R. Granic, Mr. in Mrs. L. Pugel, družina Jim Janchar, Mr. in Mrs. F. Koshak, Jr., Mr. in Mrs. Frank Jelenic, Mr. in Mrs. Mike Jurator, Mr. and Mrs. Marie Stark, Cimperman družina Carl Ave., Mr. in Mrs. Zeleznik, Mr. and Mrs. F. Fifolt, Mr. in Mrs. A. Kovach, Mrs. Agnes Beck, Mr. in Mrs. Frank Mar, Wenzel družina, Mr. in Mrs. Joseph Merzlikar, Mr. in Mrs. Sterlekar, Mr. and Mrs. Frank Pakj, Mr. in Mrs. Pibovec, Mr. in Mrs. A. Znidarsic, Mrs. F. Modic, Mr. and Mrs. Mary Blatnik, Mr. in Mrs. Ralph Champa, Miss Anna Kernc, Mr. in Mrs. Frank Zalokar, Mr. in Mrs. N. Bohar, Mr. in Mrs. John Miklavcic in družina, Mr. and Mrs. Jack Smole, Mrs. Kollar in družina, Mr. in Mrs. Louis Lovka, Mr. in Mrs. F. Bizjak, Mr. in Mrs. A. Wolk, Mr. in Mrs. Jos. Sustarsic, Mr. in Mrs. F. Zich, Mr. in Mrs. A. Kromar, Mr. in Mrs. E. Kromar, Mr. in Mrs. Jos. Bortnik, Mr. in Mrs. F. Tusar, družina Smrekar, E. 52 St., Mr. in Mrs. James Macerol, Mr. and Mrs. M. Pozar, Mr. in Mrs. M. Wyman.

Enako tudi prisrčna zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu namreč: Mr. Ed Pecjak, Mr. J. Gerbeck, Mr. and Mrs. Mirtic, Mr. in Mrs. G. L. Chamberlain, Mr. John Koprivec, Mr. Frank Vidmar, Mr. Edward Sadar, Mr. T. Sadar, Mr. Joseph L. Sadar Jr., Mr. Frank Koprivec, Mr. James Macerol, Mr. Bill Tomsic, Mrs. Mary Brose, Mr. John Petric.

Nadalje tudi iskrena zahvala Mr. Joseph Bilicic, Mr. John Koprivec, Mr. Frank Koshak, Mr. William Tomsich, Mr. Joseph Turk in Mr. John Merhar, ki so nosili krsto ter ga spremili in položili k prezgodnjemu večnemu počitku. Oboje tudi lepa hvala članom društva Sv. Vida št. 25 K. S. K. J., ki so se udeležili zlate maše ter ga spremili do groba.

Iskreno zahvalo želimo izreči pogrebniemu zavodu Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeni pogreb.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče, tako prerano Te je Bog poklical k sebi in v najlepši dobi življenja si nas moral tako nanaglo zapustiti. Odiš v prezgodnji grob. Spominjali se Te bomo v molitvi in globoko žalostno Tvojo izgubo Ti želimo, da uživaš sedaj večno veselje pri Bogu ter lahka nam bo rodna zemlja.

Zalujoči ostali

MARGARET PECJAK, soproga

DAVID, sin; BEVERLY, hči

Zapušča tukaj tudi zalujočega očeta Joseph Pecjak in sestre Josephine, ročena Gerbeck in Helen Pecjak ter Joseph in Edward Pecjak, brata, in več drugih sorodnikov.

Cleveland, O., 19. avg. 1941.

VOTED "TOPS" for Lasting Beauty!



FRIGIDAIRE Lifetime Porcelain

Again in 1941, more Frigidaire All-Porcelain models have been purchased than those of all other makes combined! Flame won't harm it! Grease won't mar it! Resists scratching!

SEE THIS ALL-PORCELAIN FRIGIDAIRE! Fully fitted... Glant 6 1/2 cu. ft. capacity... Made only by General Motors!

Pri nas imamo polno zalogo Frigidaire ledenice. Zalogo imamo tako veliko, da vam lahko takoj postrežemo z vsakim električnim predmetom, ki si ga izberete pri nas.

LAHKA MESEČNA ODPLAČILA

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.

819 E. 185th St.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA



Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000

Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštini in nadosolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE,

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močene in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.